

Tiggeri och maktlöshet

Jag klev av bussen vid Slussen och gick mot gamla stan. På trottoaren satt en tonårig flicka med en pappmugg framför sig. Romsk, rumänsk, EU medborgare. Det var kyligt. Blåste. Regnet hängde i luften. Jag gav henne en tia. Då kom en medelålders man fram och hytte med näven – Vad gör du? Sa han

– Man ska inte ge. Då kommer ännu fler. Dom är som gräshoppor, vet du att det finns 15 miljoner. Sa han. – Vill du ha dom här? Vad tror du att du gör?

Jag svarade att jag tror att kanske bidrar till att just den här flickan får något att äta i dag. Mannen fortsatte att gorma och jag gick därifrån.

Jag är inte ensam om att känna maktlöshet inför problemet. Särskilt berörd blir jag av att se unga flickor som sitter hopkurade på gator och torg, bleka, sorgsna i för tunna kläder. Hur ser deras liv ut, deras framtid? Jag känner mig valhänt och lite skamsen när jag lägger tian i muggen. Jag vet att min tia inte löser problemet, vare sig för henne eller för gruppen tiggande EU medborgare. Men jag vill inte bli påhoppad med indignerade tillmälen av någon som anser att min tia ökar problematiken. Då blir jag både bedrövad och arg.

Gun-Lis Angsell